

Jaotusmaterjal

**Kui saabub homme
Nanon Williams****1. osa**

Alles järgmisel päeval pärast Dwight Adananduse surma mõistsin ma, et elu ei ole enam kunagi endine ega selline, nagu ma sooviksin. Oli talve algus ning kui ma veel pikali olles mõtlesin sõbrale, kellel oli alati aega naeratuseks ka kõige tühjematel päevadel, tundsin sügavat valu. Tõusin pikkamööda üles, võtsin ukse alt ajalehe ja nägin seal tema lugu.

Lugesin seda, teades, et ma ei näe teda enam kunagi, ja tundsin, otsekui torkaks keegi üha uuesti ja uuesti mu südamesse nõõpnõelu. Mäletan, kuidas ta aeg-ajalt hoovi tuiskas ja juba eemalt hüüdis: „Mis teoksil, poisu?” Mina muidugi vaatasin esmalt enda ümber, jõllitasin talle vastu ja torisesin: „Keda sa, mees, siin poisuks nimetad?” Siis puhkesime mõlemad naerma, sest mõistagi olin mina kõige noorem inimene selles plokis. Sellistele hetkedele mõtlemine tekitab minus nüüd sügavat kurbust, sest hoov ei ole enam kunagi nii kutsuv kui koos Dwightiga, kes seal mu näolt vihakurde kustutas.

Aastate möödudes olen õppinud uusi mooduseid, kuidas aega surnuks lüüa, kuid loodetavasti aitavad need mul saada ühel päeval paremaks inimeseks nagu Dwight. Nõrkusehetkedel mõtlen alati sellele, mida Dwight oleks teinud.

„Pea meeles, et süsteem saab sulle hinge pugeda ainult siis, kui sa seda lubad,” oleks ta mulle öelnud. „Tee oma jumalaga rahu, hakka oma elu elama nii hästi kui oskad ja õpi seda hindama.” Siis oleks ta jätkanud: „Poisu, ma ei tea, miks sa siin oled, aga ma tean, et sinu koht ei ole siin...”

2. osa

„... Tegelikult ei ole kellegi koht siin, surmamõistetute seas. Muidugi on vägistajaid, inimröövijaid, röövleid, lapsepilastajaid ja sadiste, kellel pole sinust sooja ega külma. Kuid on ka hoolivaid ja kaastundlikke inimesi, kes on teinud neidsamu tegusid, kuid on leidnud võimaluse muutuda – ma tahan, et sa seda alati meeles peaksid,” ütles ta mulle mõned nädalad enne hukkamist. „See on vähim, mida sa peaksid meelde jätma. Kui mõistad teisi hukka nii, nagu süsteem sind on hukka mõistnud, ei ole sa sugugi parem kui need, kes sind surmale määrasid.” Kuulen neid sõnu praegu kõrvus kajamas ja mõtlen, miks mul küll nende tähenduse taipamine nii kaua võttis. Muidugi ma kuulsin, mida ta ütles, ja see tundus loogiline, kuid see oli veel kaugel nende sõnade tegeliku tähenduse taipamisest. Küllap ma olingi see poisu, kelleks ta mind nimetas, kuid tõde on alati valus, kui sa seda lõpuks nägema hakkad.

Ma tean, et vangistus on psühholoogilise piinamise vahend, mis kasvatab ängistustunnet kuni masenduseni, kuid ometi leidub üksikuid, kelle vaim ei murdu ja kes säilitavad tahte ikka jätkata. Olenemata neist tegudest, mille eest ta surma mõisteti, oli Dwightil tugev vaim ning sellega muutis ta ka teiste inimeste elusid, kes kõdunesid otsekui laibad süsteemi surnuaial. „Ma tean, et see ei ole lihtne, poisu,” oleks ta lausunud. „Aga keegi pole öelnud, et elu on lihtne. Võta iga päeva sellisena, nagu see on, ja kuni sa näed tee lõpus valgust, las see annab sulle jõudu,” olid tema viimased sõnad mulle, öeldud hüvastijätul läbi pisarate. Ma ei suudaks kuidagi lõpuni seletada, mida see minu jaoks tähendab. Arvatavasti ütles ta mulle need sõnad selleks, et ma leiaksin ise endale jõu, mis aitaks mind kanda läbi juba möödunud ja tõenäoliselt veel ees ootavate aastate. Ma ei ole kunagi lahti ütelnud oma põhimõtetest ega kõige tähtsamatest asjadest, nagu minu perekond. Seega on tõenäoline, et kui homme ükskord saabub, ootab mind seal armastus ja võimalus astuda sisse taeva väravast.

Texase osariik mõistis Nanon Williamsi tahtlikus tapmises süüdistatuna surma 1992. aastal, kui ta oli 17-aastane. Ta ei tunnistanud end süüdi ja elas 13 aastat surmamõistetute seas, kuni lõpuks USA ülemkohtu otsusega asjas Roper vs. Simmons, mis keelustas alaealiste hukkamise, muudeti tema karistus eluaegseks vangistuseks. Nanoni asja arutamist jätkatakse apellatsioonikohtutes, kellele on esitatud uusi tõendeid tema süütuse kohta.

Allikas: <http://www.ccadp.org> ja www.nawisa.ch

Ajaleheväljavõte

Huntsville, 2. oktoober 1997. Kolmapäeval hukati röövimises süüdi mõistetud Dwight Adanandus selle eest, et ta laskis maha San Antonio ärimehe, kes üheksa aasta eest püüdis teda takistada pangaröövi sündmuspaigalt põgenemast. 41-aastane Adanandus mõisteti surma 28. jaanuaril 1988. aastal San Antonio põhjaosas asuva panga fuajees toimunud rüseluse käigus Vernon Hanani tapmise eest lasuga rinda.